

В «ГАВАНІ» ТОН ЗАДАВАЛА ШАХОВА МОЛОДЬ

Традиційні матчі провідних шахістів двох найбільших міст Закарпаття Ужгорода і Мукачева мають давню і славу традицію. Початок їй було закладено ще в кінці 60-х минулого століття. Протягом 20 років відбулося кілька матчів, які носили спонтанний характер. З розвалом СРСР традиція, на жаль, припинилася. Але у 2006 році, коли до шахової федерації було обрано групу ініціативних організаторів, шахові матчі відновилися. Навіть більше, вони набули значного авторитету і популярності, адже стосунки за шахівницею з'ясовували майже усі провідні шахісти області. Навіть особисті чемпіонати краю з класичних шахів не збирали разом стільки обласних зірок.

Не позбавлений цікавості перебіг спортивного протистояння. У перших шести поєдинках явно домінували ужгородці, які у 2010 році мали в активі п'ять перемог при одній нічій. Але згодом в Мукачеві підросла талановита шахова молодь, та й гравці середнього віку, завдяки сприятливим умовам розвитку шахів в місті, змогли втримати свої спортивні кондиції. Як наслідок, мукачівці спромоглися зробити стрімкий ривок вперед і в останніх чотирьох поєдинках тричі святкували вікторію.

Ужгородська ж команда, чого гріха таїти, дещо постарішала і її середній вік сьогодні перетинає 40-річний рубіж. А для формату блискавичної гри значна різниця у віці відіграє важливу роль – оперативніше функціонує пам'ять, швидше рухаються руки, краща реакція на різку зміну обстановки на дошці та багато інших факторів.

Саме ці обставини зіграли вирішальну роль у цьогорічному спортивному протистоянні. Матч відбувся 19 серпня у популярному в Мукачеві ресторанному комплексі «Гавань» за участі 10 гравців у кожній збірній. Спортсмени грали за шевенінгенською системою у два кола з регламентом 4 хвилини + 2 секунди бонус.

Ужгородці виставили оптимальний склад і сподівалися на рівну боротьбу. Але реалії виявилися для спортсменів обласного центру надто сумні. У першому ж мікроматчі вони зазнали нищівної поразки з рахунком 2,5:7,5. Потім боротьба трохи вирівнялася. Але молода мукачівська команда з кожним наступним туром нарощувала темп, і рахунок нестримно почав збільшуватися. Коли шаховий марафон пересік турнірний екватор і перевага

господарів сягнула розгромного рахунку 60,5:39,5, стало зрозуміло, що дива не стане і ужгородським шахістам доведеться сповна напитися з гіркої чаші поразки.

Формально матч закінчився вже після 17 туру, коли шахісти з міста над Латорицею набрали необхідні для перемоги 100,5 очка. Однак спортивне протистояння тривало ще три останні тури. Кінцевий результат матчу – 123:77 на користь команди Мукачева, яка нарешті знівелювала багаторічне лідерство ужгородців і зробила загальний рахунок зустрічей паритетним – 7,5:7,5.

Що ж, заслужена перемога, яка є логічним наслідком тої значної шахової діяльності, яка під орудою відомого підприємця і мецената Йозефа Реша, за всебічної підтримки міської влади та активістів шахової федерації, ось вже багато років дає рясні творчі і спортивні плоди.

Та все ж, яким би важливим не був спортивний аспект шахового протистояння, головним залишається не він, а надзвичайно тепла і толерантна атмосфера матчу, в якому напруга спортивної боротьби ніколи не затьмарювала взаємної поваги і дружніх стосунків між суперниками за шахівницею. Це, власне, і є головним здобутком матчів провідних шахістів Ужгорода і Мукачева.

Підтвердженням цього стало і завершення змагання, яке відбулося за фуршетним столом, де колишні суперники сиділи поруч і згадували усі перипетії щойно завершеного шахового дійства.

Аркадій ВОРОВИЧ